№ 18 იანვარი 26, სამშაბათი 1888 იანვარი 26, სამშაბათი № 18

ГАЗЕТИ ЦѢНА

თოვ	მან.	კ.	თოვ	მან.	კ.
12	10	—	6	6	—
11	9	50	5	5	50
10	8	75	4	4	75
9	8	—	3	3	50
8	7	25	2	2	70
7	6	50	1	1	50

ცალკე ნომერი—ერთი შაური

ივერია

გაზეთის დასაკვეთად და ყოველ განცხადებათა დასაბეჭდად უნდა მიემართონ: თბილისში რედაქციას, ახალ ბებუროვის ქუჩ., სახლი № 9, ბ-ნ ნიდდელის საგაზეთოს. გოლოვინის პროსპექტი, ფერა-კითხვის საზოგაოების კანცელარიას.

ფასი განცხადებისა: ჩვეულებრივი სტრიქონი რვა კაპ.

1877—1888 საპოლიტიკო- და სალიტერატურო- გაზეთი 1877—1888

კანცელარია და წიგნთ-საწყობი

ფერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებისა გადავიდა ახალს სადგურში, სათავად-აზნაურთ ბანკის ქარვასლაში, თეატრის გვერდით, №№ 109 და 110. წიგნთ-საწყობი ცალკე არის მომართული. წიგნთ-საწყობში ისყიდება ყოველ გვარი [illegible] წიგნი და სახელმძღვანელოები. ვინც ძალაქმ გარედან წიგნს ან სახელ-მძღვანელოს დაიბარებს, დაუყოვნებლივ [illegible] ავნება, მხოლოდ თოსტის ხარჯი-კი მყიდველმა უნდა გადიხადოს. კანცელარია და წიგნთ-საწყობი დია იქნება გარდა კვირა-უქმეებისა დილის 9 საათიდამ სადამის 8 საათამდე. ვისაც კანცელარიასთან, ან წიგნის-საწყობთან რაიმე საქმე ექნება, ამ ადგილზეთ უნდა მოჰმართონ: Тифлисъ. Въ канцелярію (ან книжный складъ) Общества распространенія грамотности, Дворцовая ул., Караванъ-Сарай Земел. Банка, №№ 109 и 110. (50—1)

ქართული თეატრი

ბენეფისი ქ-ნ ლეონიძისა

დღესს, 26 იანვარს,

«ქართულ დრამატიულ საზოგადოების» დასის მიერ წარმოდგენილი იქნება ბ-ნ კ. ყიფიანის მონაწილეობით.

I

ხანუმა

კომედია 4 მოქმედებად, ა. ცაგარლისა

II

პარიკელი ბიჭი

კომედია 2 მოქმედებად, გადმოთ. ფრანგულიდამ.

მოთამაშენი: ქქ-ნი გაბუნია-ცაგარლისა, საფარიო-აბაშიძისა, ლეონიძისა, თამარიოისა; ბბ-ნი კ. ყიფიანი, აბაშიძე, ხუციშვილი, მაქსიმიძე და სხე.

დასაწყისი სადამის 7½ საათზე

ადგილების ფასი ჩვეულებრივია

ბ-ნნი წევრნი კავკასიის სასოფლო მეურნეობის საზოგადოებისანი მიწვეულ არიან მორიგეს კრებაზედ, რომელიც დანიშნულია 26 იანვარს, საღამოს 7½ საათზედ.

განსახილველი საგნები:

1) მორიგი საქმენი;

2) მოხსენება მიწების იჯარით აღების თაობაზედ სახელმწიფო გლეხთაგან მიერ-კავკასიაში.

კრებაზედ ნება აქვთ დესწრონ არა-წევრნიც. (2—2)

ტფილისი, 25 იანვარი

რაც უფრო მეტი ხანი გადის, მით უფრო ცხადდება, რომ ეროვნულ-ეკონომიური პირველ დაწყებითი სასოფლო სკოლები ბევრს არას ჭმატებენ სოფლისა ცალკედ და ერსა სეფორთოდ. მეტის-მეტად ვიწროზედ ჰტრიალებენ მისი პროგრამამები, რომელნიც თითქმის მარტო იმაზე არიან მიჩერებულნი, რომ წერა-კითხვა ასწავლონ, წაკითხულის გაგების ფონე მიანჭონ და შესძინონ ცოტა-ოდენი ისტორიანი ცოდნაც, რაც გონების გამართვას და გახსნას ჭვეფენს. თქმა არ უნდა, რომ არარაობაში ესეც კარგია. ხოლო ეს მთავრობაც და თვითონ საზოგადოება რუსეთისაც ჭხედავს, რომ ყოველივე ეს საკმაო არ არის ერის მოზარდის თაობისათვის, ჭხედავს, რომ გლეხობის და ერთობა მდაბიო ხალხს სასწავლებელი ისოთანა რასმესაც უნდა ასწავლიდეს, რაც ხელს შეუწყობს და უშველის, რომ დღე მუდამი გარჯა და შრომა ერისა უფრო ნაყოფიერი ჭქმნას, უფრო მოგეტებელის ცოდნით და ზედ-მიწევნით წარმართოს ყოფა.

ამიტომაც რუსეთში ეხლა ძალიან გაძლიერებულია ის აზრი, რომ ამისთანა სასოფლო სკოლებში რაიმე ხელობის სწავლებაც შემოდებულ უნდა იქნას ისოდენად ვრცლად და სავსეთით, რამოდენადაც საჭირო მდაბიო ხალხისათვის. რა თქმა უნდა, რომ უდიდესი ნაწილი რუსეთისა მიწის მოსავლიონ ინახავს თავს და ეძიებენ ყოველ გვარს სახ[illegible]ოფოო, საერო და სასოფლო [illegible]სა. ამ სახით, რაკი უმთავრ ფონე ქიაურ მკვიდრთა მიწათ-ქოქმედებაა, მთავრობას განუზრახავს ამ ხელობის საქმის სწავლებაც დაავალოს სასოფლო სკოლას და მით მოუმართოს სოფელს ხელი რიგიანის ცოდნით წარიმართოს თავისის ცხოვრების გზა.

პეტერბურგისა და მოსკოვის გაზეთებმა მოგვიტანეს ამბავი, რომ სწავლა-განათლების სამინისტროს, დაუნახავს რა ერთის მხრით ულონობა და ხელ-მოკლეობა ეროვნულ-ადგილის სასოფლო სკოლისა და მეორეს მხრით აუცილებელი საჭიროება მიწათ-მოქმედების სწავლებისა, უთხოვნია სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროსათვის რამოდენიმე სახელმწიფო მიწა მოუჭრას სკოლებს მუქთად. სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროს ეს შესაძლებელად უცვნია და თანახმა გაჰხდომია.

რუსეთის გაზეთები დიდის სიხარულით მიეგებნენ ამ ამბავსა და ჭნაუტრობენ, რომ ამ დიდად სასარგებლო გადაწყვეტილებას წინარა ამოუჩნდეს-რა დასაბრკოლებლად. ეს საქმე მეტად რთულია და ჩვენ-კი ფდეს გაზეთებიდამ მარტო ის ვიცით, რომ ორსავ სამინისტროს მარტო ფდეა-აზრობით გადაწყვეტია ეს საქმე და გაზეთები დაუწვრილებით არას გვაუწყობენენ, როგორ უპირობენ ამ ფდეა-აზრის განხორციელებას და გამოყენებას. ზოგიერთი გაზეთები, აცნადებენ-რა თავის სიხარულს ამ ფდეა-აზრის გამო, ამბობენ, რომ ორი მეტად ძნელი მიზეზი წინ აღუდგება ამ კეთილს გაზრახვასა სწავლა განათლების სამინისტროსას. ერთი ისა, რომ პირველ ხანებში ძნელად საშოვარნი იქმნებიან მასწავლებელნი, აგრონომიის იმოდენად მცოდნენი, რომ იმ სიმოკლეთ მაინც გაუძღვენ სწავლებასა, რაც საჭიროა გლეხობისათვის და მეორე ისა, რომ სახელმწიფო ქონებათა სამინისტროს, თუმცა აუარებელი სახელმწიფო მიწები აქვს, მაგრამ ისეთს ადგილებში, რომ სკოლებზედ ძალიან მორს არიან და არ ემხრობიან. პირველს მიზეზს, როგორც იქნება, თავის დროზედ ბოლო მოეღება, რადგანაც შესაძლოა მასწავლებელთ ისწავლონ საკმაოდ მიწის-მოქმედების საქმე, ხოლო მეორე მიზეი-კი თითქმის აუცილებელ მაინც, საცა სოფლის [illegible] ახლო-მახლო სახელმწიფო [illegible]ბი არ მოიშოვება.

რა თქმა უნდა, რომ ამ უკ[illegible]ნელ შემთხვევაშიაც შესაძლო[illegible]მეს ეშველოს რამ. ხოლო სახელ[illegible]მწიფო ქონებათა სამინისტროს მოუნდება სოფლის სკოლის ახლო[illegible] მიწები კერძო კაცთაც ჩამოართვას და მის სამგიერად შორი მიწ[illegible] მისცეს. რასაკვირველია ეს [illegible] [illegible]ფოფოფ ქონებათა სამინისტროს სართის დადება მოუნდება და ეს საქმე იმოდენად დიდი რამ არის, რომ სახელმწიფო ამ სართის გადებას არ უნდა შეუშინდეს. ამ გზითაც ეს მეორე მიზეზი თუ სრულად არ მოისპობა, დიდად შესუსტდება მაინც.

ფელეტონი

***

(რუსულიდგან)

აგერა ჭმარსენ ებრაელს,
ნაცხანნი, ნათესავები
თავს დასტიროან ბუდ-მდელარდ,
სდგან თავლთა ტრეშლთა ლვარები;
მოსთქვამენ ბალოვთი, ვაჯლდით
მკვდრის ჩაბუდასა სასელსა,
აქმენ მასსა საბრძნესა,
ვაფრობას, ბეთალს საქმესა.
შემდგომ სუფეულან ბუნეა
ქვის სროდა ბიეგალებულსა,
თითქო ფრიდობდნენ ანითი
ალვარსა, ბუდეს ჩაფოდებულსა.
ბეგეგიარდი, ბეთოსე: «ოდეს შერბეთ,
ძმანო, ამ ბუარსა ამბავსა,
რას ემართლებთ, ქვის ეესრეთ
ბეგსა ბრძენსა და მართალსა?»

მთ მითხრეს: «ძველად ასრე ბეგაქმეს
ანდერძი მამა-ბაბისა,
სიცოცხლეთ ბრძენთ და მართალთ
უმეტესადეთ შესხმასა, პატივსა;
რა მოკვდებიან, მაშინ-კი
უნდა ეესრეთ მთ ქვასა,
რადგან ბეგაკლებენ თავის საქმეს
და თავსსა ბრძნულსა ზრახვასა.

მე ეეთხარ: «ძმანო, ამბავი,
სულ სხვა ბეგძანია ჩვენ რეჯული:
სიცოცხლეთ ბრძენთ და მართალთ,—
ძველად ბეაქმეს წესად დებული,—
ეესერთ ქვასა და ტაფასსა,
ბეფაკეთ სამშიადეთ და წუთრეფლეთ;
რომ მოკვდეაეთ, მაშინ შეეძინთ
ეეპეიდეთ და ბეთრბეთ».

ა. ფ.

როგორ მიეგებეთ

ახალ-წელიწადს

(წერილი ოდესიდამ)

როგორც წინად, ისე წელსაც ოდესის ქალაქელი სტუდენტები ჩვეულებრივ შეიკრიბა ახალ-წლის მისაგებებლად; რადგან წელიწადელს კრებს შედარებით სხვა ფერი და ხასიათი დაეტყო, ამისათვის, მგონი, მეტი არ იქნება, რომ მეთხეველ ახალგაზრდა ქალაქელი ბეფონა ამისი სიანტერესო ამბავი. ამ სტუდენტების სადამის დასწრენენ სხვათა შორის პროფესორიც, თავის მეუღლით ახალგაზრდა ქალაქელი მეფონადი, რომელიც ესეთ დროებით აქ იმოფფეს, ნათეტი ეეკმალი, ჩვენებური მეამეფლე მეუღლითეე და ორიოდე კიდეე სხვანი.

პირველადვე ჩამოაჯდა მეტად საინტერესო და საგულისხმიერო ბაასი, რომელიც დაიწყო ბ-ნმა ახალგაზრდა მეფონადმა. მეფონადმა ალაპარაკა ჩვენს სეფალებზედ, სწავლა-განათლებაზედ ჩვენში და შემდეგ ამისთანა რიგეს საგნებს შეეხო, რომელიც ჩვენის ეროვნულის და საზოგადობრივის ცხოვრების დედა-ძირეულად უნდა ჩაითვალოს. ნასწავლმა მეფონადმა თავის მეფენიერს სიტეკვაში დაეკანტა ორა-სანუფეშო ფეფა ჩვენის ეოფფა-ცხოვრებისა. ვსეფეფენარ, რომ დაეწერიდეთ და სიტეკვა-სიტეკვით არ შემიძლიან მოეფეფანო ეს ეკვალსათეის საგულისხმიერო სიტეკვა. ბ-ნი მეფონადი თავად-ტანადი კაცია, ძეფერ-მეტეკვალობით ლაპარაკობს, დოგეკერად სეფის და ამიტომ მსმენელს გულის-ხმაში აეგდებს, ჰტეკვეკებს.

პატეკვემეფილი ეკმიმი, როგორც ეკეკეს, მეტად ცხობილის ორგანიფელის თეორიის თავლთ ეეფერების ეროვნებასა და საზოგადოებას; ანალოგიასა ჭნეფდეს სხვეფლსა, ანე ორგანიზმსა და საზოგადოების შორის და თავისის შედარებით შორს მიდის, საზღვარს ბბეკეფს მეფონი.

აი, მაგალითად, დასხდოგეფთ რა ეარმოსთეფეს ამან სამშობლო ენის შესახებ: როგორც თვითოეეული ასო, ანე ორგანო მთელის კაცის სხეულისა, ორგანიზმისა ასრულებს რომელსმე დანიშნულებას (ფუნქციას) და ამ მოქმედებასა და დანიშნულებაში ამისა შინაგანი არსებობა, აგრეთვე ერის ცხოვრებაში სხვა-და-სხვა საზოგადოებრივი ელემენტება და ორგანოები ასრულებენ თავის დანიშნულებას და მით საოფლხდობენ. თუ-კი რომელსმე მიზეზის გამოკო, ანაერმა პატეკვემეფილმა ეკმიმა, სხეულის ორგანოებმა შესწეკეტეს თავიანი მოქმედება თავისის დანიშნულების სასარგებლოდ, მაშინ სხეეფლი თან-და-თან ფუსტდება, ნეეფდება, ლეშად იქცეკეს და ბოლოს ისოწყება ეკდეკ. ბუნების ამ სასტეკეს და შეეწეწარებელს საზოგადო კანონებს ეშორჩდება ჯეკეთა საზოგადობა, ერი და ანაგ. როგორც ერთი ამისი საზოგადოებრივი ორგანო. სხვა-და-სხვა ისტორიულის მიზეზებისა გამო ჩვენი ანა ფუსტრეულის ნაპირზედ მიმდგარა. მეტად უძლური და ძალა-მოსილია ანა, რადგასაც თვით ერი ამას ვრაფერს ფასს არა სდებს და სხვა ერსა ეწყობა, რადგან ამ სხვა ანაში ჭსდგეს ჯერ ერთად-ერთს ცხოვრებას სასსარს დეეეა - ბერის მოსაზეკებლად და მერმე, წაბაძეთ გატაცებეფილი, მოდასავით მასდეკს, მეორეს მხრით თე-კი ამ ვრა-სასტრეფ მოაფეკსს ის გარემოებაც დაემატა, რომ ინტელიგენციას არ ძალ-ეეს სამეცნიერო ნიადაგი მოეემზადოს ანსა, ეეჭქმნას სამეცნიერო ეეკრკმა ანა ენაზედ, — მაშინ ხომ მოდად ვრა-სასიმდო სურათი ცხოვრებისა დაეკეტებთ თავდ-წინ.

ასე სეკიდა ბ-ნი მეფონადი სხვა ამ გვარ საკეფეზედაც. იფეფდა რომელსმე მხარეს ანე საზოგადოებრივს ელემენტს ჩვენის ცხოვრებიდამ და, დასხდოგეფთ, ზემო თქმულის წესით ეახასიდეკდა სოდმ. ბოდოს ეკმიმს შემდეგი საზოგადო ეზრი დასდვენს: ამ ეკვრი საზოგადოება ეკრმად და ასეთი ცხოვრება ანე ერი საზოგადად ვრის ძალა-მოსილი სნეული; ამის სხეეფლს ეერმადაქვს გამეკდარი სხვა-და-სხვა ვენი, ასე რომ ამისი ბედი ესსეორზედ ვრის და ეერთრთზედ ჭკედა....

ამ ეზრასა და შესეფდულობის მოტანა და წინასეფმდეგი ეკსდგეთ პატეკვემეფილი პროფესორი. სამეფუსრად დადგებეთ ორც ამ პროფესორის მიერ წარმოთქმეფ ეზრებს მოეკანს შემიძლიან, სხვა საფეფენელთ ეზრებს რიცხეთა შორის პროფესორმა ხოქეა, დასხდოგეფთ, შემდეგი: როგორც სხვა დაწინაურებულის ეროვნების ეთთრების ისტორია, ეგრეთვე თვით ჩვენი საეფთორეთ ცხადდა ეკთქეკებს, რომ ანა, ზნე, ჩვეულებანი, ერთის სიტეკეთ, მოყვი ეკულტურა ერისა თუმცა ხშირად ეთფდეთ ხოდმე სხვა ეკულტურის ეკეკნის ქვეშ, ხშირად უწეკეთ მეტად ძმიმ-ედ სასტეკეი ეედეკი, მაგრამ ანა მაინც ანად დარჩენილა, თუმცა, შესაძლებელია, სხვა ეცხო ფორმები და ელემენტები შეეეფშეკებინოს და შეეთვისონ. საზოგადოდ შენიშნეფთა, — ბრძანა ბ-ნმა პროფესორმა, რომ ეცხო ანა და ეკულრა, რომელის ეკვლინის ქვეშაც არ შემიმე ერი, ეკიტეკებს ხოდ[illegible] ეკრეკ სხვეი ხალი, როგორც ძალ[illegible] მაგრამ ამ ეკტეკებასა და ბაძეს თავისა[illegible] საზღვარი აქვსო; მაგალითად თუ ერა[illegible] საზღვარს ერა, იფეიმებს, ცხობიერ[illegible]ში მოდის, იფეშენტს თავლებს და [illegible]ეკ ჭხედეკს, რომ დაკ[illegible]ძინილი [illegible]ლა ეა ეფეკეკრეფლ მეკეხლეკეებეკრ[illegible] მაშინეკ ეეკეებს ეკან ხეკეს, ანანმ [illegible] დეკალმდის არ მეკა, სიადეკანაც [illegible] დაკარეკეფლა ეკკლ დაეფეკა. ამ [illegible]ეფლის ეზრის დასამტკიცებლად [illegible] ნილი იყო ეკეეზრისი შესაფერი ისტორიული მაგალითები როგორც ჩვ[illegible] ცხოვრებიდამ, ეგრეთვე სხვა ქვეყნ[illegible] ისტორიიდამაც. დასასრულ ბ-ნმა [illegible] ფლის პროფესორმა ბრძანა

ახალი ამბავი

*** ფიურერმა თამარ მეფე საცირკედ გაბრდა. იმის კლოუნს, ბ-ნ მაქსს, დაუწერია რაღაც სასაცილო ამბავი, დაურქმევია სახელად «თამარ მეფე» ხალხის მისაცყუებლად. თამარ დედოფლის სახელი ტფილისში არა მარტო ქართველობას, არამედ სომხობასაც დიდებულ სახელად მიაჩნია და საქართველოში ხომ ზოგან ხალხმა წმიდათა შორის ჩარიცხა და ეკლესიებიც აუგო, იმის დაუვიწყარ ღვაწლის გამო. დიდებული მეფე იყო თამარი და საქართველოს დიდებულნი დღენი გამოუელია თამარის მეფობაში. თამარს პატივისცემით იხსენიებს ისტორია, იმის სახელს მოწიწებით იხსენიებდნენ და იმის წინ მუხლს იდრეკდნენ თვით თათრებიკი, რომელნიც მტრად უყურებდნენ ყოველს ქრისტიანს და სძაგდათ ამ სარწმუნოების მიმდევარნი. მხედრობა, ვეფკაცობა, განათლება, ზნეობის სიმაღლე, ლაზათიანი შექცევა [illegible]ართობა, უშველებელი სიმდიდ[illegible]ველიე ესენი დაკავშირე[illegible]ნან თამარის ხსენებაზედ. [illegible] გამოდის ეიღაცა კლოუნი [illegible]ბატავს თამარ მეფის სასაზლეს [illegible]ბინძურ გოშოურად. თამარ მე[illegible]კაპერინეს ეშმაკებს, აგდებს [illegible]ოჯოხეთში... ეს კიდეე არაფერი, თამარ მეფე და იმისნი მხლებელნი სანადიროდ მიდიან და ეირეგზ-ეკი სხე[illegible]ნ. ტფილიან-კი არ არის ნათქვამი, [illegible]ერთი რომ კაცზედ განრისხდება, [illegible]. ზურთმიფსო. ასეთი უწ[illegible]მიხდური შეგინება წმინდა სახსოვრისა დანაშაულად უნდა ჩაეთვალოს თვით კლოუნსაც-კი, რომელსაც მაგდენი არა მოეფიქრებინა საზოგადოდ.

*** კეირას ქართულს თეატრში რუსულად წარმოადგინეს დრამა «მონასტრის ზღუდეთა შორის». ქ-ნი მაი-ერეოისა თამაშობდა ტერეზას როლსა და ჩინებულადაც თამაშობდა. ერთს ადგილას იმისმა დრამატიულმა ეშმა ისეთი საშინელი ზედ-მოქმედება იქონია მსმენელებზე, რომ უცბ ლოჟაში მოისმა ისტერიკული ქვითინი მაყურებელ ქალისა. ცოტა ხნით წარმოდგენა შესდგა, ქალი მოასულიერეს და წარმოდგენა თავის რიგზედ წავიდა. კეკლუცად ითამაშა აგრეთვე ქ-ნმა კოსნოვიესამ. ხალხი საკმაოდ ბლომად დაესწრო. მაინც ამ ბოლოს დროს საზოგადოება თანდა-თან ეჩვევა თეატრს. კვირის წარმოდგენაზედ, ჩვენდა გასაოცრად, რუსებიც კარგა ძალი დაესწრო.

*** შაბათს, 30 იანვარს, ქართულს თეატრში გაჰმართავენ ლატარიალეგრის სასარგებლოდ მეორე გრ-ნაზნის ღარიბ მოსწავლეთა. ორი ბოროო საბუღრო მუსიკაა მოწეული, ორკესტრი და საზანდარი. ეფე ფასიან ბილეთებით შეუძლიანთ მიეიდნენ შუადღიდამ საღამოზე, შემდეგკი, საღამოდამ, უფრო მეტი ეღირება.

*** ბ-ნი კონსტანტინე ცხვედაძე გეთხოვს გამოაცხადოთ, რომ იმან უკეე გაჰმართა ქ. გორში წიგნის მაღაზია. ამისთანაე აცნობებს წიგნის მბეკდავებს, რომ შეუძლიანთ თავიანთი გამოცემანი გაუგზავნონ გორში გასასყიდად ჩვეულებრივივ კომისიითა.

*** ქალაქის მეწვრილმანეები მაღლიდ ნათოსა ჰყიდიან. ნათეი მღერიოვა, წყლიანია; მოკიდების დროს წინწკლებს ისერის და შინჩინებს. ლამპარში ჩასხმული ნავთი ნახეკრამდე რომ დაიწვის, ლამპარი ჰქრება.

*** პოლიციის მეექვსე ნაწილში, ბ-ნ იეფიგროვის სახლების ახლო, თოლუხებით წყალს ეზიდიან მტკვრიდამ. თორმეტ ნაბიჯზე ზემოთ, საიდამაც წყალს იღებენ, ბაკების და სხვა ეზოების ყოველი სიაძაგლე ჩადის მდინარეში. კარგი იქნებოდა, რომ ამ ადგილიდამ წყალის ზიდვა მალე დაუშალონ.

*** სადგური აბა'ბა: 21 იანვარს, საღამოს ხუთს საათზედ, მოქეიფენი მოდიოდნენ დიდის კიკინით. იმათში სამი ვეკარი იყო და ორიც რკინის გზის მოხელე. მოუვიდათ ჩხუბი, ეიშველეს ხანჯლები. ერთი მოჩხუბართაგანი დასჭრეს. დაჭრილი დიდხანს ეგდო მიწაზე უპატრონოდ. დამნაშავენი პოლიციაში წაიყვანეს.

*** იქიდამეე: იანვარში ჯერ-კი მოვიდა თოვლი, მაგრამ შემდეგ მოიწმინდა ცა და დღემდე აღარა გვეშველა-რა. თოვლი გადნა და საშინელი ტალახები აპირებს საქმეს. დღეში ასზე მეტი ურემი სიმინდით დატვირთული გაიელის ამ ტალახის მორეეში, და ერთი საკოდეიბაა. შარშან აპირობდნენ ხალხის გაყვანას გზის ბეგარაზედ, მაგრამ გადასდეს. კარგს იზამდა აქაური ბ-ნი ბოქაული, რომ წელს მაინც მოეხერხებინა და ხალხისათვის გაეკეთებინა გზები, თორემ გაჭირდა საქმე.

*** კიეკაკი: წარსულს დეკემბერში ოთხი ქისტი «გაროზგეს», სოფ. ნასრანელები. აი საქმე როგორ იყო: სოფ. ნასრანიდგან წასულიყო საქურდაღდ ხუთი ქისტი. მისულიყვნენ ყაზახების სტანიცა არხონკაში. ერთი ამხანაგი არხონკის გარეე თავიანთ ცხენებთან დაეყენებინათ და ოთხნი შიგ სოფელში შესულიყვნენ საქონლის მოსაპარად. ეს ამბავი გაეგოთ უარაულებს, შეეტყობინებინათ რამდენისაც [illegible]ათვის, მისულიყვნენ და მოეკ[illegible] ქისტი, რომელიც ცხენებსა ა[illegible]ნობდა. მოკლულის მაგიერ [illegible] დაეყენებინათ. დანარჩენი ყაზახები [illegible]შემო დამალულიყვნენ. ამ დროს მოვიდა ოთხი ქისტიც, და მოელალებოდნენ მოპარულს საქონელს. დაუშტენეს ამხანაგსა, რომელიც ცხენებთან ჰყეანდათ დატოვებული. ამხანაგის მაგიერ ყაზახმა მისცა ხმა. მოვიდნენ თუ არა ცხენებთან, ყაზახებმა შესძახეს: დაგვნებდით, თორემ დაგხოცავთო. მეტი გზა არ იყო, ქისტები დანებდნენ და ყაზახებმა ქურდები წარადგინეს ოლქის უფროსის წინაშე. ქისტები თავიანთ სოფელში წაიყვანეს და იქ სასოფლოდ «გაროზგეს». ქისტების «გაროზგვამ» თავზარი დასცა მინდვრის ოსებშიაც ქურდებს, რადგანაც აქაც აპირობენ «როზგით» დასაჯონ ხოლმე ქურდები.

*** ვაზ. «Нов. Обоз.»-ს სიტყვეთი, განზრახავა აქეთ გაადიდონ «კრუჟკოკის» სადგომი, რადგან ძრიელ იმატა ნამდვილ წევრთა რიცხვმა და ამისთანაე წელს კანდიდატებად ჩაწერილ არიან 1,600 კაცი. ამბობენ, ეითომც უნდათ აიღონ ჩითახოვის სახლი, რომელშიაც ეხლა სამუსიკო სასწავლებელია მოთავსებული, და მიუმატონ «კრუჟკოკის» დღეეანდელს სადგომსა. ხოლო სამუსიკო სასწავლებელი უნდათ გადიტანონ ზუბალოვის სახლში, «სობრანიის» გვერდით.

*** იმავ გაზეთში ეკითხულობთ, რომ 23 იანვარს ზეთუნელთა სასაგებლოდ გამართულმა კონცერტმა დიდ-ძალი ხალხი მიიზიდა, ტეეი აღარ იყო. შემოსავალი 1,160 მანათამდე აეიდო.

სასამართლოს მატიანე

**1887 წელს ტფილისის ოდქის სასამართლომ აქციზის მოხელე, მახეიდ პისანგო, ორის ყალბობის გამო, დამნაშავედ იცნა, აჭვარა რამდენიმე დღისაგან და საუკუნოდ ციმბირში გაგზავნა გადაუწყვიტა. ეს განსაჩენი დღეიდან ადმინისტრაციებში ჯერ არ არის მოყვანილი, ჭალადი გაგზავნილია უმაღლეს მოსაკრობასთან, რადგან პისანგო აზნაურობის შთამომავლობისაა და უმაღლესმა მოსაკრობამ უნდა დასმტკიცოს იმის დღისაბთა ასდის განაჩენი. კიდევ ეს ქალადი ბეტერბურგიდგან დაბრუნდებოდა, მაინა, რაც უნდა იყოს, სასოგადოების სამსახურისათვის მაინც უმდურია, იმისგან მატანილი წუდილი საზოგადოობრივს სადროში მეთე და შეუმნეველია; ამისათვის იმის ეკნერება მსრის მიცემა და თანაკრძმობა. როგორც ქნარის თვითოეული სიმები ცალკედ სხვა-და-სხვა სეესტს ხმის გამოსცემენ, ხოდო ერთად შეერთებული-კი მშეენიერს ჰარმონიას ჰბადავენ, აგრეთვე ჩვენნი ნასოფლნი ერთად-ერთის ეზიდიით და იდეალით განსაკუთალულნი სხვა-და-სხვა ბრიოფეესია და ხელობისანი ნამდვილ და ჭეშმარტს სამსახურს გაუწევენ მსრეს. «მეკი ბარადგ, —ფაბეკერკინს მეკრნალმა თავისი სიტეკვა, —ეფიფეკვ ასოკეკაზდოობასს, რომ მეტადეკდ ან შეეურეეკვლდ ეკმესახურო ჩემს წინაკდ მოკალეკობას და სიტეკვა საჭ�ეკჭეთო».

დასასრულ მეკრნალმა ჩვენის გამოჩენილ მოღვაწეთა სადღეგრძელო დაღეა; ამ სადღეგრძელოს დიდის ადტაგებით და ტაშის-ეკრეით მიეგებეა სტუდენტობა. ამ ნაირად სადამამ შშეენიერად ჩაიარა, ასოდ-ეკლის დიდის სიასრულით მეეეეებენით. ქართველი სმეიც საკმაოდ გეტმბობდა ეკრთა სმენის.

ზ. ილმელი

3 იანვარი
ოდესა

კარგად მესმის და არც თვალს ვარიდებ სხვა-და-სხვა სუნს, რომელიც ჭაასაგთ შესაჩენა ცხოვრებას, მაგრამ მე მაინც დრმადა მრწამს მერმისი და მომავალი».

სხვათა შორის ბ-ნს მეკრნალს ცოდნას უწერდა ერთი ასადგაზდა, რომელიც მოაწერთა სთქვა, რომ საზოგადოებ სხვეული ანუ ორგანიზმი არ არასო.

**

ასადგაზდა მეკრნალის აქ-ეოფნობის გამო ერთმა ასადგაზდამ სიტეკვა წარმოსთქვა. სიტეკვას ეკდა მეკერნ-მეტეკვლების ხერხები, მოდაბარეკეს შესაძლ[illegible] ეტეკობდა მორიდეს, საზოგა[illegible]ში ეიმეაოთად ეოფნა; თვითოეულს [illegible]კრძალვით და დაფიქრებით ამ[illegible]ე-ჩაღუნული, მაგრამ, სამგეკ[illegible]ანაირსი მისკენ თქმულია იმდეკ[illegible]სეკულასმიერო და დასაფიქრებკ[illegible], რომ უადეკდოდ არ მიმეხნია აქ[illegible] მოეკანა. ასადგაზდა მოკლედ შეკ[illegible]ნ მეკრნალის ბიოგრაფიის და [illegible]ასაზეკვლა. ბრაკტეკეულს განმრ[illegible]ულებას, რომელზედაც ამის წინად ჩვენ[illegible]ზეომა ეკეაბო. ამის შემდეგ ამ[illegible]ნა: «ეკეკანი საზოგადოდ და [illegible]ეი ადამიანი ცალკედ ბუნებითად [illegible] ცხოვრებას ეტანებიან. მაგრამ [illegible]ტეკ ბუნების ძალი და ეკანონად გა[illegible]ეფიფეკვნული საზოგადოობრივი ფო[illegible]ები და ეითარება სეკლს ეშლიან, ფეკ[illegible]ბორკეკნ ამ საკრონო სეკრეულს, [illegible]ოლაიდ ეკრასადეს ეკრა სპო[illegible]ოსის ეკეკოეს წარმოა[illegible]ძალეკნოთა შემეკეაბიო, შეეეერებდეკ ოდეკოდ და ადეკეკვის, რომ ბუნების სასტეკ ძალებთან ჭიდაეი და ბრძოდა ადამიანისათვის გაკადეიდებინა. მხოდოდ ჩვენის საკეკვის ეკანსსკენეს ხანებში ცხოვრებამ ნათელად გამოაჩეკვა, რომ მეცნიერების ნაყოფი ეკმერეს ნაწილს, თანხის პატრონს გამოკეკეენია მაკკასის გასაღებკეკებლად, რომ ბუნების სასტეკ ძალებზედ ეკრესი მტკრი თვით ადამიანთა ცხოვრების განეკეოფლობა და მოკემზადებლობა, რომ მშიერი, ეკმეცრებთ მოტეკული ეკმრკვლესობა, ეკრომის მმიმე ეკეკლში ჩაბმეკლი, ჩამორჩა აზრის, მეცნიერების ზრდასა. და ხოდო მაგდენ ამ ზრდას სწორედ მაშინა აქვს, რადგასაც იგი დაკვალმოფეფებულს, დაბრეკლს გეკლსა და ერსებას სიტეკცხლის მომეკვრედ ალაბოდ დასდგეს. შემეშეკვდ თუ ერა ეს მოკალეკმრივი რწმენა და მსოფლიოზე შესდგეკეებს, შეგნებულთ მოღვაწეთ მაშინეკ ძარეკეულად შესეკვალეს თავიანთის მოკმედების მიმართეკეებს და ნაცრობ ეკეოსე-ეკეურეს, ეკმეკეს მაკაწეკალსა და ნაადგეზედ შეეფგნენ მმიმე მოკალეკმრობის სამსახურს, რომ ეკეფრი მოსეკრნებიან, მარკვედ და მოსწრებოო განსაორეკეეკლთ თავიანთი სანატრელი სასადეკი და მისწრაფებანნ...

ჩვენში-კი რაც ეკეურეოდით და ეკეკეთებთ ამ დროს? —წრფელის ეკეთთა და სინდიისი ჩაეკეკერდეთ ჩვენს ბეკლს წერასა და ბირდაბირ შესდეთ მოზარდის თაობის მდგომარეობას. ჩვენ საუბარში რომ განზრახს გამოეტოოთ და ეკეკდი ეკეკოროთ ამ დრმა რწმენით ადეკსებულს ოროიდე გამოსახიდს, თითეთ სარეკნებელს მოდეკოეკს, რომელთაც მშობლიურის დიტერატურის საბრძეკდზედ ეშეშრად იმდადეკს ასადი მოძეკურება ჭეეშმარტებისა და სასოეობისა, სეკლში შეეგრეკნა მთელი რაზმი ამ ეითომ-და «ნასოეკდ» ეკმეკეკდ-ეკტეობისა, რომელსაც ეკოსეთ და ზნეობით თეთ-ბენეთაორებაზედ დრმდ ერასოდეს არ ეფეკ-ქრნია, არ ეეზრეკნეა. სეკსტი და ბეკდეკოფი ეკოსეთ, ზნით და ხასიათით ეს ეკმეკეკდ-ეკტეობა «ეკურსის» დასრეკდებს ოთხს ეკდეოეკდ-ს ინდრმებს და ამისაც მსოდოდ ითქოთ, რომ ხერხანდ ეკოსეკეკოთ თბილს ადგილზედ ხეკლის მოთბობა და ეკეეს ეკრძო მოთხოეკნელებათ დაკმეკოფეფილეს. ეს მეტად ეეკეკე ამბაეი ჩვენს ცხოვრებაში და ამის ეკეკდს ეკრ ბეეკლეთ. რასეკკეკეკეკეა, ამ ეკრეკეობას თავიანი შესეეკეირეკელი მიზეზები აქვს, ეკმეკეკდ-ეკეკეობის ასეთ მდგომარეობას თავის ტოდეკებს შესამსეუბეკლდად სიბეთიდ მოეკეენება, მაგრამ ტოდეკ მიინე დაეეფარეკდ ტოდეკდ რჩება ქეკეკნისა და ეკრის წინაშე, რადგანაც ყოეკდს ეკეთდს მისეკოფეკეს და სიმეკს ყოეკდეკ და ყოეკდოოკს ისტორიაში ეფრო, ეკრესი ძმმე ცხოვრების ზეთრეკეა აეკეკეკდენ...

ასეთი ეუნეკეკმ სეკრანი ბესტეკეთ თეკდ-ეკნ, როდეკ ჩვენს «ნასოეკდს» ეკმეკეკდ-ეკტეობას ეკმეკრდებიან. ცხადია, ამ ეკმეკეკდ-ეკტეობაში რომ შემოსეკეკეთ ნათელს და ბადეთაეს ადამიანს ეკეეკეკეთ, ასე მოეკდეკეკეთ და ეკეეკრდებით, ეით ეკრეკეკს ეკდანნა მოკეზეკეკ—ბეკჩსა და ეკეკეს ეკეკეს. ჩვენი ასადგაზდა მეკრნალი ეოცხადი მაკალითად თავის მოზრდილ მოსეკეკდ ამსნანეკთთვის, ეკეკეთეკი ეკეკნა თავის სეკნებეკეა ამ ეკეკეკ ეკეკეკ ეკეკ ეკ ეკ

ლან კიდევ წაიკითხოს თან თავისი ტოლ-შეიდი, ტიმბარში იქნება თუ სხვაგან სადმე,—მაგრამ ბეგიგ მუხლი ამბობს, რომ თუ ტოლის ნებავ, მაშინ შუამდინ წაიკითხოსო. მე არა მსურს წაუვიე ჩემს ქმარს და არც არავისა ჰქვს უფლება, რომ ძალ-მომრეობით და უდანაშაულოდ ტიმბარში გამაგზავნოს.

ქმარმა სთხოვა თავ-მჯდომარეს, რომ თუ კანონი არ მაძლევს ამ უფლებას, ეგრეთ მაინც სთხოვეთ ჩემს მეუღლეს, დამოსხმდეს და ტიმბარში თან წამიყვანოს. ამ თხოვნაზედ პასუხად მეუღლემ გამოაცხადა:

—ბ-ნო თავ-მჯდომარე, თქვენ რომ მოგესენებოდეთ, თუ რა სძალგელი კაცია ჩემი ქმარი, მაშინ მაგ რჩევას არ მიიტანდით და მაგ ოხოესინი არ მიმმართავდით. კიდევ ვიმეორებ, არა მსურს მასასთან ცხოვრება, არც ტიმბარში წაყვანა და არ ეუმსჯავლებს თავსა.

ბრალ-მდებელის ამსმენელმა სთქვა, რომ რადგანაც ჯერ პასუხიანს ღიმსებთია ამდენს სჯმე სრულიად არ არის გარდაწყვეტილი, ამიტომ უდგიდოდ მიმსწავა პასუხიანს შუამდგომლობა ამის შესახებ, რომ წაყვეს თან ტიმბარში ტოლი. სასამართლომ დასდგინა: გადაიდოს ეს საქმე ამ დრამდე, კიდევ განახილნი ღიმსებას აურზედან სრულს აღსრულებაში არ იქნება მოყვანილია.

<>

წერილები მგზობართან

სტამბოლი, 7/19 იანვარი

ეამთა ვითარების გამო, მე განვიზრახე ტოტას ნინო განუშორებოდი ჩემს სამშობლოს. მივდიოდი-კი, მაგრამ სად და რასთვის?—ეს სკითხვები, რასაკვირველია, უნებლიეთად იბადებოდნენ თავის თავად, რა-კი სიზოვარს გარეშე წამოსვლა გადაწყვეტილ. მაგრამ პასუხის მიეცემას, არა თუ სხვისთვის, ჩემის სიკეთისა თავისთვისაც არ ეუსწრაფებოდი, მინდოდა მსოფლიო და რაღაც უცნაური ინსტინქტიც მამხილებდა, რომ ჩემს ქვეყანას, ამის სიკლს, ამის ცხოვრების გარეშოა ეს, ამის ზნეს და ამის მიზიდულებას,—გარეთვან, დამოუკიდებლად შეეხედო, დაკუფიქრდე და რაც აზრი შეიდგინო, თამამად ეკუთხო. მოკლეთ სქთქვა: ეგრეშნიდი, რომ ჭკერის გამოცდილ მესაჭიროებოდა და აჭა, მე ესდა მორსა კარ საქართველოზედ, გარეთ ვარ.

გული-კი მტკიოდა, რომ მეგობრებს და ამსინაკებს ეშორდებოდი,—თუმცა არა-დიდის ნნთ—მაგრამ ჩვენს დროში ვინ ამისთანა ეგრშნობათითის შეუძლიან ეკეს რაიმე შესაცვლოს? სიყვარული და მეგობრობა დიდი რამ ადამიანური ღონეა. ეს ისეთი სასსარი სალხის ბედნიერების მისაღწევად, რომ ეიმოკვრესი მოკალეობა არის ყოველ თავის ქვეყნის ერთგული კეთისათვის ამ სულის ადამიდრეკილ თვისებათა წარმატებას დაუსმა-ნოს... ამ აზრით და ეგრშნობით ვიყავი შეპურობილი, როდესაც ბაკს ზაკაზედ მაყად ამბავ ტალღებს სიბერშნეთის ცვლილ ეკეი «ალბანია», რომელზედაც მე დროებით ბინა ვიკიჩინე. რამდენადაც ზაკა სასტეკად მოგეკვქა, იმდენად ჩვენი საყვარელი კაპიტანი ნიკოდოროზი სტდიდოდა დაეკვიდოდეთ ბინეთ ყოველ ეგარ საშიალეთით, რაც-კი ეკეწეთოდა ჩვენს მდგომარეობას ზაკაზეში. მაგრამ ანმაი ჩვენის ნუგეშის საცემადად ეკრ ვიტეკი, რომ ეხვი და მდიდარი ყოფილიყოს. ეს კანონ იყო: ჩინებული სეფერ, რომელსაც ბედნიერი თუ ეკიანებოდა, ეიანადი, თითონ კაპიტანი ნიკოდოროზი ამბავი პატარა ბიბლიოთეკეა.

ეკიგო ამ კაემა თუ არა, რომ მე ქართველი ვარ, ეკეასრდი დიდად. მეთხრა, ჩვენ ძალიან ნათესავი სალხი ვართ ერთმანერთისაო და დასამტკიცებლად მოიყვანა ალეკსანდრე მაკედონელის ლაშქრობა სპარსთეკეყლოში, შემდეგი დამოკიდებულება სპარსთეკეყლოსი და სპარშნეთისა, მზეკავსეა ტაბესა, ზნეთა და ჩვეულებათა და კიდევ მრავალი სხვეთი.

ამის შემდეგ, ასალგაზდა კაპიტანი ეკდაეიდა თავის ქვეყნის ესალნდელს მდებარეობაზედ. ჩემი ასალი მეგობარი, სამწუხარო ღიმიდიით, მაჩვენებდა ადეკნდელის სპარშნეთის რეკის და მეუნეობდა: «ჭნეიდეთ სპარშნეთის, თითქმის მთელის ეკრიკეის და ესალის მეეროეიდეს, რა რეგეგ მიკეუნეულეა ესალ ბეტერა კუნძულზედ?...» მე დიდი სხნაა ადარ მესმა ასეთი კაცი, რომელსაც თავის სამშობლოს წარსულს დიდებაზედ, ამის მეეგლებსა, მეცნიერებასა, ბოეზიასა და სამეკეკონო კაცებზედ ასეთის ალტაკეთი და ეზეერეეიი ელაპარაკნა. ეუსმენდი ასალგაზდა ბერძენს დიდების ამ ქეკეყნისას და ეკმობდი ეკულმი: «ნეტაკი შენ ქეკეყნისს, რომ შენისთანა ერთგული და მოეკარული შვილი ჭეკეს-მეთქი». ჩემთვის სიანტერესო იყო ეს კაცი, თორემ ეკრანაზედ მაგ თვისების კაცს ხშირად შეხვდებიო.

ეკქესის დღის მეზობრობის შემდეგ სტამბოლის ბოდაზთან კაჩერდა ჩვენი ბეკი. თუ რომ ზაკეკ მშვიდობიანი ეოფილიეო, ბათუმიდგან სტამბოლს მესამე დღეზე ადრე მოვიდოდით. მოსეკთის დამეს ამოეკლებულნი ეიკეთი ბოდაზნი დაკრჩენილიყვეთ ბეკზედ, რადგანაც ცხრა საათის შემდეგ ნაშუადღეეს-სტამბოლში ბეკმეს ადარ უშეებენ. მეორე დღეს ადრე მოახსნა ჩვენი ბეკი და ბეკზე ბეკეოა სტამბოლიანეკეკ. ბეკეიდგან—სალეთ ეწეკა კონსტანტინოპოლის სრეტა—დამოკიდებული სტამბოლიდის და კიდევ შორს ზაკეკ ჩამეეკეკეულია ორს მთა-ბორეს შორის. ბეკეიდეკა სრულიად, რომ ეს ზაკეკ არის და არა ადამიანე, რომლის ერთის ნაპირიდგან მეორეზედ თოფი მიეეკეს ჩინებულად. არ ეკიეწრო დაწერილებით სიმაკრეკეს, რომელიც სრეტეს შემოსეკალია ორიასეკ მხრეთ. ბეტეკეთ მხოლოდ, რომ სრულიად შეუძლებელი უნდა იყოს, რაიმე ბეკმა დაეეკმსხვრეკეკ ბეკიარის, იმდენი და ისე კარგად მოეწყობილი ზარბაზნის ტეეკნი ჩამოეკეურეკნ. თითქმის ორი საათი მოეკეკედით ბერრაზე მოსეკლის და მთელი ეს ბეკა ჩვენს თეკალს წარმოეოდეკნოდა მარჯვენე და მარცხნე მეეადრო შენიბა—ბეკიარეკნი სასხლეკნი, და სიმრავლე ბალეთისა მეეკნიერის და დიდოეკნის სეკეთი; მეეკნიერი სასსსეკი უნდა იყოს ეს ადგილები ზაფეულში!

ისტეკნეს «ალბანიაზ», შეიქნა ჯეკეკეთის ხრიალი და ბეკმი გაჩერდა. მაგრამ, ეგეიკრობდი, ჩვენს განსაცდელს ჯერ კიდევ ბოდო არ მოეკეთა, უთოოდ შეიქნეს ასეთ ბასპორტების და ბარგის სანჯეკ-მეთქი «დამოეკნიშა». წარმოიდგინეთ ჩემი გაკვირვება, რადგანაც ჩვენ სრულიად საამოკნეთით, გაეეეეკეკეულად, ეკეკეთ ბეკეკეულად და გამოეკეთებულად ჩვენის ეანაბანის გაგეიდეკ ქალაქის კარეთ! ეს ბარეკეული შოპეკეკდიდეს იყო ჩემი და კრეკე იყო. ხინთქრის ქალაქი მესიამოვეს.

ტეკდის ამინდების გამო ჯერ სტამბოლი არ ეკმიცენია. ენასე მხოლოდ ეკეკეი აია-სოფია, ეს დიდებული ბეკდი ბეკრეკნთ სეკოდეკნებისა. მე არა მეგონა, რომ ამაზედ საკვირველი სასსსეკი შეხვა სსეკ-ეა შემსეკდრდეს! არ იცის კაცმა, რის მაჯეკრეს გაოცებული თვალი და აღფეკეთული ეკული: იმის დიდებულს სიკრცეს და სასსსობას, თუ იმის თავგადასეკეკეს?!.

წარმოიდგინეთ, დდესაც გაჩეკეკეკეს თითონ ოსმალნი ამ ტაძრის წინასდგელ საკეკურთხეკლის მადალ კამარაზედ ლოთის ამშობდის სტეკა, რომელზედაც თუმცა წარმალი წაეკსვამთ, მაგრამ მაინც კიდევ გარკვეკეთ სჩსნს. დიდად გამიკვირდა, რომ ამ ტაძრის ნასეკმ ეეესეკრი, ჩემთვის სრულიად უჩეკეი გრშობანი დამბიადა! რამდენის ხსარებულის აზრებნი და სურვილებნი ადეკსო მთელი ჩემი ენსეკნ! სსოცერიან! მაგრამ კეკეშორდეთ ამ საკვანს, სჯობს უფრო ეხლანდელს ცხოვრებას მიკეკქცოოთ თვალი...

დ. მიქელაძე

<>

ნარკვევი

(ეურნალ-გაზეთებიდან)

რუსულ გაზეთებში ერთის საეურადღებო საგანზე ჩამოვარდა ლაპარაკი ამ ხანად. გაზეთები გაცხარებითა კამათობენ ისეთის საგნის გამო, როგორიც არის, მაგალითად, ეროვნული ხასიათი მეცნიერებისა, ესე იგი, იმაზე კამათობენ, მეცნიერება საერთა-შორი ,საკაცობრიეო ხასიათისაა, თუ ეროვნული ფერიცა სძეეს, ხშირად ეროვნული ბეეეეიც ანსსო. წელიწადი ისე არ გავა თითქმის, რომ ამ საგანზე შელაპარაკება, შეკამათება არ მოეეიდეთ ხოლმე რუსეთში გაზეთებს. ამ კამათობის დროს ერთნი ეაზრობას ეძახიან ეროვნულს მეცნიერებას და ამტკიცებენ, რომ მეცნიერება საეოეელთაოა, საერთა-შორისოა, ყველას საკეთილდღეოდ გაჩენილი, რადგან საგანზე მეცნიერებისა—მართალი, ჭეშმარიტება, რომელსაც ძიეეეს, ეკელეეს მეცნიერება, ერთი და იგივეა ყველასათვის ეროვნებათა განურჩე

— ამას წინად დუბაზ მიშელს დამ-
ᲩᲐ ᲒᲘᲡᲠᲝᲛᲔᲚᲘ და ტუᲠᲐ თავში ᲩᲐᲠᲘᲩ.
და ოᲠᲘᲠᲐᲗᲐ ᲣᲛᲘᲜᲐᲗ, მაᲒᲠᲐᲛ ტუᲠᲐ
ᲔᲠ ᲐᲛᲝᲬᲣᲚᲘᲐᲗ. ᲓᲣᲒᲔᲚᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲛᲔ ᲒᲘᲡ-
ᲠᲝᲛᲔᲚ ᲓᲐᲛᲨᲐᲩ, ᲗᲣᲛᲪᲐᲛᲔ, ᲠᲝᲛ ᲘᲛᲔᲚᲘ
ᲨᲔᲛᲜᲔᲚᲘ, ᲛᲝᲛᲔᲚᲔᲑᲘᲡ — «ᲐᲜᲐᲠᲘᲡᲘᲡᲢᲗᲐ ᲓᲔᲓᲐᲛᲝᲜᲐᲗᲔᲚᲘ».

ᲓᲔᲞᲔᲨᲐ

23 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. საᲔᲠᲝ განათლების
მინისტრის განკარგულებისამებრ, პე-
ტერბურგის უნივერსიტეტის მთავრო-
ბა აცხადებს: დაიწყო რა სწავლა
უნივერსიტეტში, ეიუწყებთ სტუდენ-
ტებს, რომ, ვინც დროს აფასებს და
უნდა ეს დრო თავის სწავლისათვის
გამოიყენოს, ეისაკ ესმის, რა საჭირო
წესიერების დაცვა, ისინი ვალდებუ-
ლნი არიან, ერიდონ ხალმე სტუ-
ᲓᲔᲜᲢᲘᲡ ᲙᲠᲘᲜᲒᲘᲡᲐ და ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡᲐ.
ᲛᲘᲗᲘᲗᲚ-ᲒᲝᲜᲘᲠᲜᲘ და ᲡᲬᲐᲕᲚᲘᲡ
ᲛᲣᲨᲐᲠᲔᲚᲜᲘ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲜᲘᲪ,
ᲛᲔᲚᲘᲐ, დიდად უᲛᲐᲠᲗᲚᲔᲡᲜᲘ
ᲣᲜᲓᲐ ᲡᲪᲔᲓᲘᲚᲝᲑᲓᲜᲔᲚ ᲩᲐᲒᲝ-
ᲜᲔᲑᲘᲗᲐᲜ, ᲠᲝᲛ ᲘᲛᲝᲗᲐᲛ ᲐᲦᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲛᲐ
ᲐᲛᲜᲐᲜᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲣᲤᲚᲘᲡᲝᲑᲐ არა ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲓᲜᲝᲜ-
ᲠᲐ, ᲣᲪᲔᲡᲝᲗ, ᲣᲤᲚᲘᲡᲝᲑᲘᲡ გამო, ᲚᲔᲥ-
ᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲙᲘᲗᲮᲕᲐ ᲛᲝᲮᲘᲡᲠᲐᲛᲐ და ᲡᲬᲐᲚᲐ
ᲨᲔᲣᲤᲚᲔᲑᲓᲐ, ᲘᲛᲘᲡ გარდა, რომ დამ-
ᲜᲐᲨᲐᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ დაისჯებიან, ყველა სტუ-
ᲓᲔᲜᲢᲔᲑᲘ ᲜᲐᲮᲔᲕᲐᲠ ᲬᲚᲘᲡ ᲡᲬᲐᲚᲐ არ
ᲩᲐᲗᲕᲚᲔᲑᲐᲗ და ᲡᲢᲘᲞᲔᲜᲓᲘᲔᲑᲘᲡ ᲫᲚᲔᲣᲚᲘ
ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲔᲑᲐᲗ.

გაზეთ „Нов. Вр.“-ში დაბეჭდილი ამბავი, რომ ეითომ ლექციების ᲛᲝᲡᲛᲔᲜᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ შესატანი ფასი უნი-ᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲨᲘ მომატებულ იქმნა და ᲠᲐᲪ ᲓᲦᲔᲡ ᲐᲠᲘᲡ შესატანი, იმისი ნახევარი კიდევ მეტი უნდა შეიტანონ ᲮᲚᲝᲚᲛᲔᲠᲘ, ᲣᲡᲐᲤᲣᲫᲚᲝᲡ ᲐᲛᲑᲐᲕᲐ. სწავლის ფასის მომატებაზე არაფერთარი განკარგულება არა ყოფილა-რა. უნივერსიტეტების საქმეებს ᲰᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲔᲜ 1884 წლის წესდებულებისამებრ. ფასი არც მოუმატებიათ და არც განზრახვა აქვთ ᲯᲐᲠ ასეთის მომატებისა.

„Гражданинъ“-ი გვაუწყებს, რომ ᲮᲐᲚᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ საᲑᲐᲜᲝᲨᲘ განიხილავენ ამ ᲬᲚᲘᲡ ᲮᲐᲜᲨᲘ ᲞᲠᲝᲔᲥᲢᲘᲡ ᲡᲐᲑᲘᲠᲭᲝ წესდებისასა.

„Нов. Вр.“-ი აუწყებს, რომ ᲮᲘᲗᲘᲡ ᲮᲐᲜᲘ, რომელიც აგერ მესამე ᲬᲚᲘᲬᲐᲓᲘᲐ ᲔᲠᲘᲠᲑᲐ ᲛᲘᲛᲝᲬᲚᲝᲚᲘ ᲔᲒᲠᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲖᲘᲡᲬᲘᲤᲣᲚᲖᲔ ᲜᲐᲛᲓᲕᲘᲚᲘᲐᲓ ᲛᲝᲡᲐᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲨᲘ.

„Гражданинъ“-ი აუწყებს, რომ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲮᲐᲜᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲐᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲜᲐᲮᲔᲚᲘ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ.

„Новое Время“-ᲘᲡ ᲐᲛᲑᲐᲛᲑᲝᲡ, რომ ᲐᲕᲡᲢᲠᲘᲐ-ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲝᲚᲐᲪᲘᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲜᲘ

ᲤᲣᲢᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲥᲜᲐᲨᲘ

ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ 25 და შემდეგს დღეებშ
გაისყიდება აუქციონით ხალიჩები დ
ᲡᲮᲕᲐ-ᲓᲐ-ᲡᲮᲕᲐ ᲫᲕᲚᲘᲗ ᲥᲕᲘᲧᲜᲔᲑᲘᲡ საქონ-
ᲚᲘ, ᲐᲤᲠᲘᲙᲐᲨᲘ ნაᲛᲝᲗᲘᲡ. (1—2)

ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲐ ᲓᲐ ᲡᲔᲛᲔᲖᲘ-ᲬᲧᲚᲘᲡᲚᲔᲚ ᲚᲐᲥᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲔᲓᲐᲠ ᲚᲘᲥᲔᲚᲘᲡ ᲓᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲐ.

ᲑᲠᲭᲔᲚᲘ ᲞᲐᲢᲘᲫᲘ ᲙᲐᲠᲜᲝᲗᲝᲗ ᲑᲑ-ᲜᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲠᲔᲑᲚᲘᲡ ᲚᲐᲥᲘᲡᲐ, ᲚᲘᲥᲔᲚᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲐᲡ, რომ ᲩᲣᲥᲚᲘᲡ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲐᲡ ᲐᲛᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ, ᲩᲣᲥᲚᲘᲡ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲐᲡ ᲐᲛᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓᲔᲒᲘ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐ ᲛᲘᲡᲘ ᲓᲐᲛᲐᲡᲐᲮᲘᲡᲘᲗ ᲓᲐᲛᲐᲡᲐᲮᲘᲡᲘᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘ. ᲤᲐᲡᲘ ᲨᲔᲛᲐᲪᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲘᲡ ᲓᲐᲜᲣᲛᲣᲨᲕᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡ ᲐᲛᲑᲐᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ ᲐᲠᲐ ᲐᲥᲕᲡ ᲣᲛᲐᲯᲝᲑᲔᲡᲘ ᲒᲐᲠᲔᲨᲔ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲡᲐᲥᲝᲜᲚᲘᲡ ᲒᲐᲡᲐᲒᲠᲔᲑᲐᲓ ᲗᲕᲘᲗ ᲛᲔᲣᲤᲔᲡᲜᲘᲙᲘᲡ ᲮᲔᲚ-ᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲑᲘᲗ.

ᲓᲐᲜᲬᲘᲠᲔᲑᲔᲑᲗᲐᲛ ᲩᲕᲔᲜᲘᲡ ᲡᲘᲛᲐᲠᲯᲕᲚᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ ᲠᲘᲜᲐᲜᲘᲡ ᲛᲝᲮᲡᲚᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲗᲔᲠᲔᲚᲘᲡ-ᲙᲣᲠᲜᲐᲢᲣᲚᲘ, რომელიც ᲣᲡᲐᲤᲣᲫᲚᲝᲓ ᲓᲐᲛᲨᲕᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲓᲐ ᲓᲘᲓᲘᲡ ᲞᲐᲢᲘᲕᲘᲡᲪᲔᲛᲘᲗ ᲨᲔᲡᲬᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘᲐ. ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲓᲔᲑᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘ ᲓᲐ ᲛᲝᲚᲝᲪᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲓᲐᲛᲗᲐᲕᲠᲓᲔᲑᲐ ᲛᲬᲘᲠᲔ ᲓᲐᲛᲬᲘᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲐ.

ᲓᲔᲞᲔᲨᲐ

23 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. საᲔᲠᲝ განათლების
მინისტრის განკარგულებისამებრ, პე-
ტერბურგის უნივერსიტეტის მთავრო-
ბა აცხადებს: დაიწყო რა სწავლა
უნივერსიტეტში, ეიუწყებთ სტუდენ-
ტებს, რომ, ვინც დროს აფასებს და
უნდა ეს დრო თავის სწავლისათვის
გამოიყენოს, ეისაკ ესმის, რა საჭირო
წესიერების დაცვა, ისინი ვალდებუ-
ლნი არიან, ერიდონ ხალმე სტუ-
ᲓᲔᲜᲢᲘᲡ ᲙᲠᲘᲜᲒᲘᲡᲐ და ᲧᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲡᲐ.
ᲛᲘᲗᲘᲗᲚ-ᲒᲝᲜᲘᲠᲜᲘ და ᲡᲬᲐᲕᲚᲘᲡ
ᲛᲣᲨᲐᲠᲔᲚᲜᲘ, რომᲔᲚᲜᲘᲪ,
ᲛᲔᲚᲘᲐ, დიდად უᲛᲐᲠᲗᲚᲔᲡᲜᲘ
ᲣᲜᲓᲐ ᲡᲪᲔᲓᲘᲚᲝᲑᲓᲜᲔᲚ ᲩᲐᲒᲝ-
ᲜᲔᲑᲘᲗᲐᲜ, რომ ᲘᲛᲝᲗᲐᲛ ᲐᲦᲬᲔᲡᲔᲑᲣᲚᲛᲐ
ᲐᲛᲜᲐᲜᲐᲒᲔᲑᲘᲡ ᲣᲤᲚᲘᲡᲝᲑᲐ არა ᲛᲝᲜᲐᲮᲔᲓᲜᲝᲜ-
ᲠᲐ, ᲣᲪᲔᲡᲝᲗ, ᲣᲤᲚᲘᲡᲝᲑᲘᲡ გამო, ᲚᲔᲥ-
ᲪᲘᲔᲑᲘᲡ ᲙᲘᲗᲮᲕᲐ ᲛᲝᲮᲘᲡᲠᲐᲛᲐ და ᲡᲬᲐᲚᲐ
ᲨᲔᲣᲤᲚᲔᲑᲓᲐ, ᲘᲛᲘᲡ გარდა, რომ დამ-
ᲜᲐᲨᲐᲕᲘᲡᲗᲕᲘᲡ დაისჯებიან, ყველა სტუ-
ᲓᲔᲜᲢᲔᲑᲘ ᲜᲐᲮᲔᲕᲐᲠ ᲬᲚᲘᲡ ᲡᲬᲐᲚᲐ არ
ᲩᲐᲗᲕᲚᲔᲑᲐᲗ და ᲡᲢᲘᲞᲔᲜᲓᲘᲔᲑᲘᲡ ᲫᲚᲔᲣᲚᲘ
ᲐᲠ ᲛᲝᲠᲩᲔᲑᲐᲗ.

გაზეთ „Нов. Вр.“-ში დაბეჭდილი ამბავი, რომ ეითომ ლექციების ᲛᲝᲡᲛᲔᲜᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ შესატანი ფასი უნი-ᲕᲔᲠᲡᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲨᲘ მომატებულ იქმნა და ᲠᲐᲪ ᲓᲦᲔᲡ ᲐᲠᲘᲡ შესატანი, იმისი ნახევარი კიდევ მეტი უნდა შეიტანონ ᲮᲚᲝᲚᲛᲔᲠᲘ, ᲣᲡᲐᲤᲣᲫᲚᲝᲡ ᲐᲛᲑᲐᲕᲐ. სწავლის ფასის მომატებაზე არაფერთარი განკარგულება არა ყოფილა-რა. უნივერსიტეტების საქმეებს ᲰᲛᲐᲠᲗᲐᲕᲔᲜ 1884 წლის წესდებულებისამებრ. ფასი არც მოუმატებიათ და არც განზრახვა აქვთ ᲯᲐᲠ ასეთის მომატებისა.

„Гражданинъ“-ი გვაუწყებს, რომ ᲮᲐᲚᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ საᲑᲐᲜᲝᲨᲘ განიხილავენ ამ ᲬᲚᲘᲡ ᲮᲐᲜᲨᲘ ᲞᲠᲝᲔᲥᲢᲘᲡ ᲡᲐᲑᲘᲠᲭᲝ წესდებისასა.

„Нов. Вр.“-ი აუწყებს, რომ ᲮᲘᲗᲘᲡ ᲮᲐᲜᲘ, რომელიც აგერ მესამე ᲬᲚᲘᲬᲐᲓᲘᲐ ᲔᲠᲘᲠᲑᲐ ᲛᲘᲛᲝᲬᲚᲝᲚᲘ ᲔᲒᲠᲔᲗᲘᲡ ᲒᲐᲖᲘᲡᲬᲘᲤᲣᲚᲖᲔ ᲜᲐᲛᲓᲕᲘᲚᲘᲐᲓ ᲛᲝᲡᲐᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲨᲘ.

„Гражданинъ“-ი გვაუწყებს, რომ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘᲡ ᲮᲐᲜᲘ ᲐᲛᲑᲐᲕᲝᲑᲓᲐ ᲛᲝᲡᲐᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲜᲐᲮᲔᲚᲘ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ.

„Новое Время“-ᲘᲡ ᲐᲛᲑᲐᲛᲑᲝᲡ, რომ ᲐᲕᲡᲢᲠᲘᲐ-ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲨᲔ ᲛᲝᲚᲐᲪᲘᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

ᲒᲣᲨᲘᲜ ᲣᲪᲔᲠᲐᲓ ᲒᲐᲠᲓᲐᲘᲪᲕᲐᲚᲐ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚ-ᲐᲓᲘᲣᲢᲐᲜᲢᲘ ᲒᲠᲐᲤᲘᲜ ᲜᲘᲙᲝᲚᲔᲠᲝᲡ ᲔᲡᲚᲔᲠᲘᲡ ᲫᲔ ᲚᲔᲒᲔᲜᲓᲘᲗ.

«Journal de St. Pétersbourg»-Ს ᲛᲝᲰᲧᲐᲕᲡ ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ «ᲡᲐᲛᲘᲞᲔᲠᲘᲝ ᲣᲬᲧᲔᲑᲘᲡ» ᲜᲐᲗᲕᲔᲛᲐᲛᲘᲗ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ, ᲠᲝᲛ ᲐᲕᲡᲢᲠᲘᲐ-ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲨᲕᲘᲓᲝᲑᲘᲐᲜᲝᲑᲐ ᲡᲣᲠᲡ ᲓᲐ ᲣᲤᲠᲝ ᲡᲐᲒᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲐᲡ ᲛᲘᲡᲒᲔᲡᲘᲡ. ᲐᲛᲡᲗᲐᲜ ᲐᲛ ᲡᲐᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲐᲖᲔ. ᲠᲐᲠᲘᲒᲔᲑᲣᲚᲘ. ᲣᲐᲜᲐᲚᲘᲡᲬᲘᲜᲔᲑᲘ ᲩᲐᲠᲘᲒᲔᲑᲣᲚᲘ. ᲛᲐᲨᲘᲜ ᲓᲐᲛᲐᲯᲔᲠᲔᲑᲚᲘᲗ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

ᲡᲐᲤᲠᲐᲜᲪᲘᲐ. ᲝᲤᲘᲪᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ «Wiener Abendpost»-ᲨᲘ ᲒᲐᲛᲝᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲣᲚᲘᲐ ᲐᲕᲡᲢᲠᲘᲐ-ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲮᲔᲚ-ᲛᲬᲘᲤᲣᲚᲝᲑᲐ 7 ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡ 1879 ᲬᲚᲘᲡ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ თᲝᲛᲐᲜᲨᲘ.

ᲑᲔᲠᲚᲘᲜᲘ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲡᲰᲐᲜᲡ ᲙᲘᲠᲘᲛᲝ ᲪᲜᲝᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲠᲝᲛᲔᲚᲘᲪ ᲡᲝᲤᲘᲝᲜᲓᲐᲛ ᲘᲖᲘᲐᲜᲔᲑᲐ, ᲑᲝᲚᲒᲐᲠᲘᲘᲡ ᲞᲐᲢᲠᲘᲝᲢᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲬᲘᲠᲐᲮᲘᲐ ᲐᲥᲕᲗ ᲒᲐᲛᲝᲪᲮᲐᲓᲔᲜᲓᲜᲔ ᲑᲝᲚᲒᲐᲠᲘᲘᲡ ᲓᲐᲣᲛᲝᲙᲘᲓᲔᲑᲚᲝᲑᲐ.

ᲡᲙᲣᲢᲐᲠᲘᲓᲐᲛ ᲘᲣᲬᲧᲔᲑᲘᲐᲜ ᲙᲘᲠᲘᲛᲝ, ᲔᲘᲗᲝᲛᲛᲘ ᲝᲡᲛᲐᲚᲔᲗᲘᲡ ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲐᲛ ᲨᲔᲘᲪᲕᲐᲚᲐ ᲛᲘᲗᲘᲗᲔᲑᲣᲚᲘ ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲛᲐᲮᲐᲡᲘᲗᲔᲑᲚᲘᲗ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲡᲰᲐᲜᲡ ᲙᲘᲠᲘᲛᲝ ᲪᲜᲝᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲣᲐᲠᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

24 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ

ᲞᲔᲢᲔᲠᲑᲣᲠᲒᲘ. ᲤᲘᲜᲐᲜᲡᲗᲐ ᲡᲐᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲝᲡᲗᲐ ᲡᲐᲐᲦᲒᲘᲚᲛᲐᲛᲣᲚᲝᲛ ᲑᲐᲜᲙᲘᲡᲗᲐᲜ ᲨᲣᲐᲛᲓᲒᲠᲘᲚᲝᲑᲘᲗ, ᲠᲝᲛ ᲣᲤᲚᲘᲡᲗᲐ ᲛᲝᲒᲒᲔᲪᲘᲗ ᲒᲘᲠᲘᲐᲠᲘᲗ ᲥᲐᲚᲐᲥᲘᲡ ᲣᲪᲠᲘᲐᲜᲘ ᲥᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲑᲐᲜᲙᲘᲡᲗᲐᲜ ᲛᲘᲘᲦᲝᲗᲐ ᲮᲚᲝᲚᲛᲔᲠᲘ.

ᲩᲐᲠᲯᲣᲘ. აᲥ ᲛᲝᲰᲘᲓᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ-ᲐᲦᲛᲝᲡᲐᲕᲚᲔᲗᲘᲡᲐᲜᲘᲡ ᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲘᲡ ᲒᲐᲛᲘᲡᲘᲡᲐ. ᲐᲛ ᲙᲝᲛᲘᲡᲘᲝᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲛᲬᲔᲣᲚᲘᲜᲘ ᲐᲠᲘᲐᲜ ᲡᲐᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚᲝ ᲨᲢᲐᲑᲘᲡ ᲙᲐᲞᲘᲢᲐᲜᲘ ᲙᲝᲛᲐᲠᲝᲕᲘᲐ და ᲝᲜᲒᲚᲘᲡᲘᲡ ᲛᲐᲘᲝᲠᲘᲡᲗᲐᲜ — ᲞᲘᲙᲝᲕᲘᲐ და ᲘᲢᲘᲐ. ᲙᲝᲛᲘᲡᲘᲝᲜᲘ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ ᲒᲐᲐᲗᲐᲕᲐ ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲡ ᲡᲐᲥᲛᲔ ᲡᲐᲖᲦᲕᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ. ᲔᲛᲡᲗᲐᲜ ᲐᲛ ᲡᲐᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲐᲖᲔ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ ᲐᲠᲐ ᲐᲥᲕᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲐᲗᲐᲕᲘ. ᲠᲝᲒᲝᲠᲪ ᲡᲰᲐᲜᲡ ᲙᲘᲠᲘᲛᲝ ᲪᲜᲝᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲔᲠ ᲣᲐᲠᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

ᲑᲣᲓᲐᲠᲔᲡᲢᲘ. ᲨᲔᲐᲦᲒᲘᲜᲔᲗᲘ ᲝᲗᲮᲘ ᲐᲮᲐᲚᲘ ᲠᲐᲖᲛᲘ და ᲐᲛᲘᲗ ᲒᲐᲐᲫᲚᲘᲔᲠᲗᲘ ᲡᲐᲜᲘᲤᲔᲠᲜᲝ ᲯᲐᲠᲘᲡᲐ.

ᲡᲝᲤᲘᲐ. ᲞᲠᲘᲜᲪᲘ ᲤᲔᲠᲓᲘᲜᲐᲜᲓᲘ ᲙᲝᲑᲣᲠᲒᲘᲡᲘᲡ, ᲠᲐᲯᲐ ᲓᲐᲑᲠᲣᲜᲓᲔᲑᲐ ᲡᲝᲤᲘᲐᲨᲘ, ᲑᲝᲚᲒᲐᲠᲘᲘᲡ ᲛᲔᲤᲔᲓᲔ ᲒᲐᲛᲝᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲔᲜᲘ, ᲣᲐᲠ-ᲧᲝᲤᲘᲚᲘ ᲘᲥᲛᲜᲐ ᲝᲤᲘᲪᲘᲐᲚᲘᲣᲠᲘ. ᲔᲒ ᲮᲛᲘᲜᲘ ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ ᲐᲠ ᲨᲔᲔᲤᲔᲠᲔᲑᲐ ᲛᲐᲗ ᲨᲝᲠᲘᲡ ᲞᲠᲘᲜᲪᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲠᲣᲚᲘᲐ. ᲔᲡ ᲘᲛᲘᲗᲝᲛᲐ ᲐᲠᲘᲡ ᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲚᲘᲐᲜᲘ, ᲠᲝᲛ ᲛᲝᲠᲩᲘᲡᲝᲗᲡ ᲘᲡ ᲔᲥᲕᲘ, ᲠᲝᲛᲚᲘᲪ ᲮᲔᲚᲖᲔ ᲐᲥᲕᲗ ᲓᲐᲮᲕᲔᲣᲚᲘ და ᲛᲔᲚᲡᲐᲪ ᲗᲐᲕᲘᲡ ᲡᲐᲚᲐᲠᲒᲔᲑᲚᲝᲓᲐ ᲐᲠᲘᲜᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲦᲔᲚᲝᲗᲐ ᲮᲚᲝᲚᲛᲔᲠᲘ.

ᲒᲣᲨᲘᲜ ᲣᲪᲔᲠᲐᲓ ᲒᲐᲠᲓᲐᲘᲪᲕᲐᲚᲐ ᲒᲔᲜᲔᲠᲐᲚ-ᲐᲓᲘᲣᲢᲐᲜᲢᲘ ᲒᲠᲐᲤᲘᲜ ᲜᲘᲙᲝᲚᲔᲠᲝᲡ ᲔᲡᲚᲔᲠᲘᲡ ᲫᲔ ᲚᲔᲒᲔᲜᲓᲘᲗ.

«Journal de St. Pétersbourg»-Ს ᲛᲝᲰᲧᲐᲕᲡ ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ «ᲡᲐᲛᲘᲞᲔᲠᲘᲝ ᲣᲬᲧᲔᲑᲘᲡ» ᲜᲐᲗᲕᲔᲛᲐᲛᲘᲗ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ, ᲠᲝᲛ ᲐᲕᲡᲢᲠᲘᲐ-ᲒᲔᲠᲛᲐᲜᲘᲘᲡ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲛᲨᲕᲘᲓᲝᲑᲘᲐᲜᲝᲑᲐ ᲡᲣᲠᲡ ᲓᲐ ᲣᲤᲠᲝ ᲡᲐᲒᲠᲘᲡ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲙᲐᲡ ᲛᲘᲡᲒᲔᲡᲘᲡ. ᲐᲛᲡᲗᲐᲜ ᲐᲛ ᲡᲐᲛᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑᲐᲖᲔ ᲐᲠᲐᲤᲔᲠᲘ ᲐᲠᲐ ᲐᲥᲕᲡ ᲨᲔᲡᲐᲫᲚᲔᲑᲚᲝᲑᲐ ᲓᲐᲛᲐᲚᲣᲚᲘᲐ ᲠᲣᲡᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲙᲘᲓᲣᲚᲘ ᲛᲘᲡᲐᲛᲐᲠᲗᲘᲡ ᲛᲘᲖᲔᲖᲘᲗ.

ᲒᲐᲛᲝ-ᲡᲐᲓᲔᲒᲘ ᲪᲜᲝᲑᲐᲜᲘ

ᲜᲘᲜᲘᲠᲘ

1 ᲘᲐᲜᲕᲠᲘᲓᲐᲛᲓᲔ 1 თᲘᲗᲔᲠᲘᲡᲚᲐᲛᲓᲔ

თᲝᲗᲘᲡ ᲬᲘᲗᲚᲘᲡ ᲤᲣᲠᲐ	1	გᲘᲠ.	5 კᲞ.
	2	»	3½ »
	3	»	3 »
ᲯᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲫᲘᲡ ᲤᲣᲠᲘᲡ ᲓᲐᲯᲐᲠᲘᲡ 1-ᲓᲐᲜ ᲮᲐᲠᲘᲡᲮᲘᲡᲐ			5
ᲛᲔ-2 ᲮᲐᲠᲘᲡᲮᲘᲡᲐ			4
ᲛᲔ-3 —			»
ᲪᲮᲘᲡᲚᲘᲡ ᲮᲐᲠᲯᲘ 1-ᲓᲐᲜ ᲮᲐᲠᲘᲡᲮᲘᲡᲐ			8
»	2	»	7
ᲡᲣᲯᲘ			14
ᲫᲠᲝᲮᲘᲡ ᲮᲐᲠᲯᲘ			8
ᲓᲦᲘᲡ ᲮᲐᲠᲯᲘ 1-ᲘᲡ ᲮᲐᲠᲘᲡᲮᲘᲡᲐ			7
»	2	»	6

ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐᲜᲘ

ᲗᲔᲠᲔᲚᲘᲡᲘᲡ ᲓᲐᲛᲝᲥᲜᲐᲨᲘ

ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘᲡ 25 და შემდეგს დღეებშ
გაისყიდება აუქციონით ხალიჩები დ
ᲡᲮᲕᲐ-ᲓᲐ-ᲡᲮᲕᲐ ᲫᲕᲚᲘᲗ ᲥᲕᲘᲧᲜᲔᲑᲘᲡ საქონ-
ᲚᲘ, ᲐᲤᲠᲘᲙᲐᲨᲘ ნაᲛᲝᲗᲘᲡ. (1—2)

ᲙᲐᲕᲙᲐᲡᲘᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲐ ᲓᲐ ᲡᲔᲛᲔᲖᲘ-ᲬᲧᲚᲘᲡᲚᲔᲚ ᲚᲐᲥᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲑᲭᲔᲓᲐᲠ ᲚᲘᲥᲔᲚᲘᲡ ᲓᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲐᲡ.

ᲑᲠᲭᲔᲚᲘ ᲞᲐᲢᲘᲫᲘ ᲙᲐᲠᲜᲝᲗᲝᲗ ᲑᲑ-ᲜᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲠᲔᲑᲚᲘᲡ ᲚᲐᲥᲘᲡᲐ, ᲚᲘᲥᲔᲚᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲞᲝᲚᲘᲢᲘᲠᲘᲡᲐᲡ, რომ ᲩᲣᲥᲚᲘᲡ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲐᲡ ᲐᲛᲚᲘᲡ ᲨᲔᲛᲓ